

nju planinarskog doma u okolici Breze). Prevodilac čes. literature za prednjake. Poslije Oslobođenja djeluje u STV Partizan BiH.

Kovačević, Zlatko (1917–71), sanitetski pukovnik, otorinolaringolog; reprezentativac u tri sp. grane sa 22 nastupa u odbojkaškoj reprezentaciji Jugoslavije, 15 u hokeju na ledu i 7 u košarkaškoj; član JSD Partizan (Beograd). Bio savezni kapetan muške odbojkaške reprezentacije na PE 1967.

Kovačevski, Nikola (1922), novinar, urednik, komentator, jedan od pionira maked. poslijeratne sp. žurnalistike; 1948–52 radi u prvom sp. novinama na maked. jeziku Fiskulturen glas (list je mijenjao naziv u Sportski glas, Sport i Sportski vesnik); 1955 pokreće list na srp.-hrv. jeziku Sportist i jedan je od gl. urednika, a od 1957 je urednik, pa komentator u Novoj Makedoniji. Osam god. bio predsjednik Sekcije sportskih novinara Makedonije. Dobitnik Nagrade za životno djelo Udruženja sportskih novinara Jugoslavije.

Kovačić, Ruža (1920), trener i međ. sudac u sp. gimnastici; uspješna organizatorica radničkih sp. igara tekstilaca, drvodjelaca i rudara na području Novog Mesta i sletova Bratstva i jedinstva. Rukovodila sudačkom komisijom za sp. gimnastiku na MI 1979 u Splitu. Dobitnica Bloudekove nagrade Saveza za tjelesnu kulturu Slovenije (1979).

Kovačić, Dragan (1939), strojarSKI tehničar; košarkaški reprezentativac sa 104 nastupa, zaslužni sportaš Jugoslavije, član KK Lokomotiva (Zagreb) 1956–68 i 1970–71, BC Vichy i BC Toulouse 1968–70 te KK Industriemontaža (Zagreb) 1971–72. Nastupio na OI 1964 (VII mjesto); na PS 1963 (II) i na PE 1965 (II).

Kovačić, Ladislav (1916–74), profesionalni pilot, nastavnik motornog letenja, sudionik NOR, kapetan i klase JNA; od 1948 radio u Saveznoj pilotskoj školi u Rumi; 1949–64 radio na raznim letačkim dužnostima u Aeroklubu Zagreb i Zrakoplovnom savezu Hrvatske, a zatim u poljoprivrednoj avijaciji Pan Adrije (Zagreb).

Kovačić, Lucijan (1899–1960); dipl. inž.; atletičar i sp. radnik; kao član HAŠK postigao JR u trčanju na 800 m (1920) i osvajač PJ u skoku motkom (1921–24); trener hazenašica HAŠK i ASK (1922–28); generalni sekretar Atletskog saveza Jugoslavije (1948–50); 1950–54 radi u Sportskoj kladionici (Centralna direkcija, Beograd, i Glavna direkcija, Zagreb).

Kovačić, Zdravko (1925), dipl. ekonomist; reprezentativac u vaterpolu sa 82 nastupa, vratar, član PK Primorje (Rijeka), zaslužni sportaš Jugoslavije. Sudjelovao na PE: 1950 u Beču (III mjesto), 1954 u Torinu (II); na OI: 1948 u Londonu, 1952 u Helsinkiju (II) i 1956 u Melbourneu (II). Dobitnik Trofeja Saveza za fizičku kulturu Hrvatske (1982).

Kovinar, Kuglački klub, osn. u Stora (Slovenija); njegove članice osvojile su PJ 1971.

kovit, zrakoplovstvo: osnovna akrobacija; manevar u toku kojeg letjelica kreće niz strmu zavojnu putanju čija je os okomita; moguća posljedica prevučenog leta; nastavak prevlačenja letjelice autorotacijom krila. Neophodna vježba u toku obuke, jer se k. može pojaviti i kao greška u tehnici pilotiranja.

kovrtljaj, sp. gimnastika: kružno gibanje vježbača oko čone osi iz potpora ili upora kroz vis ponovno u početni položaj; k. se može izvoditi prema naprijed ili prema nazad, kao k. naprijed ili nazad zavjesom za potkoljeno, k. naprijed jašući i k. naprijed iz upora stražnjeg i sl.

Kozakiewicz, Wladyslaw (1953), polj. reprezentativac u atletici, svj. rekorder u skoku motkom, prvi na OI 1980 s novim SR 5,78 m. Atletikom se počeo baviti kao desetbojac, ali se 1970 opredijelio za skok motkom. Na PE 1974 osvojio III mjesto, 1975 (u dvorani) III mjesto i 1979 (u dvorani) I mjesto; na Kupu Evrope bio je prvi u skoku motkom 1975 i treći 1979.

kozlič, [1] pomoćna gimnastička sprava koja služi pretežno za preskakanje, po obliku slična gimnastičkom konju. K. ima trup duž. 500–650 mm, širine 280–340 mm i vis. 250–300 mm, presvučen kožom i tapeciran. Trup k. je postavljen na 4 čjevastе nogе kojima se može regulirati njegova visina; [2] kuglanje: zajednički naziv za čunjeve na pozicijama 1, 2 i 3.

Kozlina, Aleksandar (1938), nogometni reprezentativac sa 8 nastupa i trener, član NK Novi Sad, NK Vojvodina (Novi Sad) i NK Hajduk (Split); zaslužni sportaš Jugoslavije. Sudjelovao na OI 1960 (zlatna medalja).

Kozmonautska zlatna medalja, priznanje koje dodjeljuje FAI kozmonautima za postignute izvanredne rezultate u osvajanju svemira.

Kožuloh, František (1887–1969), čehosl. trener (nogomet, tenis i hazena), koji je osim u Čehoslovačkoj djelovao i u Bugarskoj, Poljskoj i Jugoslaviji (HAŠK, 1913–40), odgojivši niz nogometnih i teniskih reprezentativaca u tim zemljama. Dobitnik odlikovanja za propagandu i razvoj tjele. odgoja i sporta u ČSSR (1967).

kračenje (engl. drop shot), stolni tenis: način udaranja kojim se loptica vraća u protivničko polje kratko, neposredno iza mreže («skraćena loptica»).

kračenje jedra, jedrenje: smanjivanje jedra namatanjem oko buma ili vezivanjem parova uzica koje vise na obje strane jedra u nizu, paralelno s bumom. Izvodi se pri jačem vjetru.

Kraenzlein, Alvin (1876–1928), amer. reprezentativac u atletici; pobjednik na OI 1900 u trčanju na 60 m, 110 m preko prepona, 200 m preko prepona i u skoku udalj.

Kragić, Vladimir (1910–75), mehaničar-instalatser; nogometni reprezentativac sa 6 nastupa; 1929–40 igrao za NK Hajduk (Split) i bio njegov najbolji strijelac. Dobitnik srebrne plakete NSJ.

Krajač, Ivan (1877–1943), odvjetnik i političar; planinar. Član HPD od 1908, predsjednik od 1921, počasni član od 1927. Pokretač mnogih planinarskih akcija, propagator suvremenog alpinizma, plodan planinarski pisac i teoretičar. Njegovim imenom nazvana je kuća na Vučjaku.

Krajačić, Milan (1908), komercijalist; atletski reprezentativac i trener, član HAŠK. Od 1932 djelovao kao amaterski trener za atletiku u SK Marathon (Zagreb), a poslije Oslobođenja u AK Dinamo i AAK Mladost (Zagreb). Dobitnik je Republičke nagrade za fizičku kulturu SR Hrvatske (1980).

Krajnović, Radovan (1945), džudo reprezentativac, član AJK Mladost (Zagreb); zaslužni sportaš Jugoslavije. Sudjelovao na PE 1968 (II mjesto u apsolutnoj kategoriji), na PE omladinaca 1965, 1966 i 1967 (II mjesto). Od 1964 osam puta osvojio PJ.

krajnje drvo, kuglanje: naziv za najudaljeniji čunj, na poziciji br. 9.

krajnji branič, rukomet: prvi igrač s lijeve ili desne strane u zonskoj ili kombiniranoj obrambenoj formaciji; ima zadatka spriječiti šutiranje protivnika s krilnih pozicija i

KOZLIČ

ulaženje krilnih igrača prema sredini linije vrataveva prostora.

kräker kovrtljaj, sp. gimnastika: element na dvovisinskim ručama nazvan po gimnastičarki iz Njemačke DR S. Kräker, koja ga je prva izvela; izvodi se iz kovrtljaja bez dodira na višoj pritki do stoja, i na polju suprotne boje (bijeli k. na crnom polju i obratno).

kralj, [1] kuglanje: naziv za čunj na poziciji br. 5; nalazi se u središnjoj poziciji čunjskog polja; [2] šah: najvažnija figura čije zarobljavanje predstavlja krajnji cilj šah. igre; djeluje samo na susjedno polje u bilo kojem pravcu, a u početnom se položaju nalazi između dame i svog lovca, na polju suprotne boje (bijeli k. na crnom polju i obratno).

Kralj, Branko (1924), dipl. ekonomist; reprezentativac (vratar) u nogometu i velikom rukometu; nogomet igrao u NK Zagreb i NK Dinamo (Zagreb), 3 puta u A i 2 puta u B reprezentaciji, a rukomet za RK Zagreb i 3 puta za reprezentaciju. Član UO NK Dinamo i predsjednik Stručnog odbora, potpredsjednik Zagrebačkog nogometnog saveza i predsjednik Stručnog odbora. Dobitnik Zlatne plakete NSJ (1969).

Kralj, Rudolf (1908), nogometni trener; nogomet igrao u Varaždinu (SK Drava), nastupio u Građanskom (Zagreb), a potom u HAŠK. God. 1934 emigrirao u Juž. Ameriku, gdje je radio kao nogometni trener u profesionalnim klubovima Bolivije, Čilea i Argentine. Primivši argent. državljanstvo postaje poslije 1936 titularni profesor za nogomet Visoke trenerske škole u Buenos Airesu, a potom savjetnik i suradnik Nogometnog saveza Argentine. God. 1974 imenovan je za tehn. sekretara nogometne reprezentacije Argentine.

Kralj, Stjepan (1899), krovopokrivač; svestrani sportaš (nogomet, skijanje, atletika, kuglanje); naročite uspjehe postigao u lovu i gađanju letećih meta (glinenih golubova), prvak Savske banovine (1938) i SRH (1958). Bio član Hrvatskog društva za gajenje lova i ribolova (Zagreb).

kralj strijelaca, streljaštvo: titula koja se dodjeljivala najboljem strijelcu na posebno organiziranim natjecanjima koja su se organizirala u prošlosti; u nekim zapadno-

D. KOVAČIĆ